QUÆSTIO MEDICA,

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis 17ª Decembris 1716.

M. FRANCISCO GOUEL, Academiæ Censore, Præside.

An quæ statim à menstruâ purgatione concipiunt, citiùs pariunt?

I.

UTERUS, qui continendo perficiendoque fœtui dicatus est, idcirco perpetuò ferè sanguinis affluxu madescit, quandiu ferendæ proli apta est muliebris ætas; sanguis verò ut accommodatam effingendo atque alendo fœtui materiam præbet, sic muliere in utero non habente sensim illic congeritur, nullo imperfectioris sexûs aut frigidioris temperamenti argumento, sed sapienti Naturæ consilio hominum generi consulentis: Attamen si cœptis illa excidat, vim utero insevit, quâ humorem morâ accrescentem & quantitate vel qualitate gravem statim effundit plures, si hæserit, tum animi tum corporis morbos parituram: indè fit ut, nullâ expectatâ lunæ periodo, aliàs sæpiùs, aliàs infrequentiùs redeat quæ ferè dicitur menstrua mulierum purgatio, quam sola & singularis uniuscujusque natura promovet, dum sui sit juris; sicut motus omnes qui tempestivè humano in corpore cientur, neutiquam vel soli vel lunæ aliisve sideribus referendi. Solemni autem, qui fit per uterum, humorum omnis generis secessu exhilaratur Natura, & quicquid demum muliebribus in locis meditatur, quò purgatiori in utero id elaborat, eò longè alacriùs & citiùs defunctura est.

I I.

CONCEPTIO actio uteri propria est, partus difficillima. Illa seminis arctiùs comprehensi insitam, & ab ipsis haustam parentibus, vim formatricem exsuscitat, quâ mox successurus animus utatur ad disponendas domicilii sui partes, quarum ipse architectus est. Pluris verò in fœtu refert quo primùm condatur in loco. Uterus materno sanguine diffluens semen non rarò extinguit, aut fœtum ex eo imbellem generat, post tristiora longinquæ graviditatis fastidia cùm suo tum fœtæ periculo nasciturum, quique originis vitium plures in annos servaturus est, & puerilibus morbis acriùs conflictandus. Adveniente ejusdem purgationis tempore, si utero gerere cœperit mulier, haud multò meliùs conceptus fiet, nam semen prævio mensium muco obsita vasorum uteri orificia facilè dimittunt; sanguis autem cùm eruperit, rudem adhuc & teneram genituram subruet; atque uliginoso in loco posita vix bene inchoati operis fundamenta, & quandiu uterus fluit, nutantia, moras Naturæ objiciunt semine obruto languescenti, quæ adeò tardiùs longè plurimorum motuum seriem absolutura est, quò segniùs primos & præcipuos aggressa fuerit.

I I I.

STATIM à menstruà purgatione, defœcato sanguine, calor & spiritus ubique puriùs emicant. Uterum hujus boni principem tùm si pupugerit veneris stimulus, ille avidiùs prolectum semen arctissimo complexu retinet, & occluso ostio, illicò uni studet adornando conceptui: tunc verò futuro homini Natura sic providet, ut ab ipsis primordiis robur animumque ducat, quibus suo tempore uteri se vinculis liberabit. Eò enim omnia conspirant, & inclusum, ut properet, Artificem incitant, recenter eliminatis sordibus, optima uteri temperies, nitentia ejusdem acetabula, & apprehendendis fœtûs conceptaculis maximè idonea. Utrique semini insidens spiritus genitor, eòque vigens magis, quò nitidiora illapsus in loca, confestim aulæa obducit affuturo mox inquilino, atque ex crassiori commixtorum seminum parte, geminum parat fœtui involucrum. Jam fervet intùs opus, & trina humanæ molis principia surgunt, quæ

ſervatâ primæ conſtitutionis vi, citiùs atque æquo paſſu, ad finem progreſſa, vegetiorem prolem mox datura ſunt, & ſeptimo menſe naſcituram, aut noni primis diebus.

I V.

TAMETSI quovis tempore mulier prolem ferre poſſit, etiam utero fœtum jam grandiorem continente, ſua tamen conceptui, ſua quoque partui adeſt tempeſtivitas; utraque à diverſo uteri habitu repetenda: Nam cùm ille ab omni expellendi conatu conquievit, & ita comparatus eſt, ut facilè ſeſe contrahat, atque circa conceptam comprehenſamque materiam obvolvatur; tunc ſerendæ proli aptiſſimum eſt tempus: contraria eſt ratio tam partûs quàm menſium. In his apertis paſſim oſtiis ubique laxatur uterus; in illo totum ſe effundit, ut omnes foras protrudat: Sed hanc pariendi difficultatem multùm Naturæ levare ſolet una res, ſi eodem tempore partus inſtat, quo, conſuetâ excretione, fluebat uterus; quod certè fieri non poteſt, niſi, illâ ſtatim elapsâ, mulier conceperit.

V.

MULTA partum accelerant, & indictum naſcendi diem repræſentant: imprimis juvenilis ætas, quâ robuſta valenſque natura, quidquid ſuperfluum eſt, funditùs expellit, tamque curatum uteri ſinum præſtat, ut ſi ſemen eò inciderit, confeſtim ali atque augeri neceſſe ſit. Adoleſcentularum, quia plerumque incertâ periodo menſes fluunt, imbecillior conceptus, tardior partus eſſe ſolet. Ætas provectior liberos generat μελαγχολικωτέρους, brevioris ævi, ſagacioris ingenii; & poſt longa geſtationis tempora, cunctanter ex utero prodeuntes. Tempeſtatum quoque viciſſitudini, cæli ſolique diverſitati non levia inſunt momenta ad partum ociùs ſeriùſque edendum. Perflante Borea, tam ad concipiendum, quàm ad pariendum, paratiores ſunt fœminæ. Concreto ſub cœlo, & humidioris plagæ incolis difficilior conceptus; diuturna geſtatio, aborſus frequentior: Sed iſthæc omnia laborantis uteri non innoxia ſunt irritamenta, aut niſi maturo jam fœtui ſuccenturientur, vana ſæpe incitamenta. Unius eſt Naturæ, quæ cujuſque ortum ſemine atque ſanguine menſtruo incluſit, utriuſque motus omnes & progreſſus ſic re-

gere, ut sollicita matrum vota tam felici quàm cito partu beaverit, cùm optimè se habente utero prolem susceperint: At nunquam utero meliùs est quàm statim à menstruâ purgatione.

Ergo quæ statim à menstruâ purgatione concipiunt, citiùs pariunt.

Domini Doctores disputaturi.

M. Antonius Geoffroy.

M. Joannes - Franciscus Couthier.

M. Joannes - Baptista Mongin, Medicus Regis ordinarius.

M. Alexander le François.

M. Michael Procope Couteaux.

M. Joannes - Claudius - Adrianus Helvetius, Medicus Regis ordinarius, & è Regiâ Scientiarum Academiâ.

M. Ludovicus de Vaux.

M. Petrus Marais.

M. Franciscus Vernage, antiquus Facultatis Decanus,

Proponebat Parisiis JOSEPHUS DELAGRIVE, Sedanæus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1716. à sextâ ad meridiem.

Typis JACOBI QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.